פעמון רוח מדברי, 2021

(ב. 1966) תושאן

אבנים מקומיות, חוטים לרשתות דייג, שורש עץ שיטה סלילנית וטבעת מתכת; חריצה, קדיחה וקשירה.

פסל אבנים תלוי המורכב מאבנים מדבריות מאורכות וצרות קשורות במרכזן באיזון ותלויות מאבן גדולה ועגולה המעורסלת בקשרים של חוט לרשתות דייג המיוצר ביפן ומיובא מתאילנד. תנועת האבנים ברוח מפגישה חומר בחומר לצליל נקישה מהדהד. תושאן החל ליצור פעמוני רוח כשחי בתאילנד ושמע את הגלים שהניעו על החוף שברי אלמוגים. כשעבר לצוקים ב2009 גילה שגם לסלעי המדבר יש צליל עדין. מאז הוא לא מפסיק ללקט ארויח תיוחדות רטיוליו ולתלא את החלל רצלילי פעתווים. כל פעמון רוח מעוצב קצת אחרת, צורת הסלעים הטבעית נשמרת ומובילה את העיצוב, בהתערבות מינימלית הוא רק מחורר וחורץ כדי שהחבלים יקשרו ביציבות. המבקרים נעמדים בסטודיו שלו ומקשיבים בריכוז עד שמצאו את האחד שמהדהד בתדר שנכון להם. ״המדבר מדבר״ הוא מסביר.

Desert Wind Chime, 2021

Toshan (born 1966)

Local stones, fishing net strings, root of an Acacia Tortilis tree and metal ring; slitting, drilling, and tying.

Hanging stone sculpture composed of elongated, narrow desert stones tied at their centre, in balance and hanging from a large, round stone cradled in knotted fishing net string made in Japan and imported from Thailand The movement of the stones in the wind causes an encounter of materials that produces an echoing, knocking sound. Toshan began creating wind chimes when he lived in Thailand and heard the sound of the waves pushing pieces of coral onto the shore. When he moved to Zugim in 2009, he discovered that the desert stones also have their own delicate sound. Since then, he has been constantly collecting special stones on his hikes and filling spaces with the sound of chimes. Every wind chime is designed a bit differently; the shapes of the natural stones are preserved, and guide the design with minimal intervention. Visitors stand in his studio and listen intently until they find the chime resonating on the frequency that is right for them. "The desert speaks," he explains.

שלום, 2019

אילנית ברונשטיין (נ. 1973)

צמר כבשים; ליבוד רטוב ואקו פרינט.

והטיויים מסבירוח״ מחארם אילוים.

במסגרת פרויקט שלום בידייך, בו עבדו אמניות ירדניות וישראליות בחסות המשרד לשיתוף פעולה אזורי הפועל במסגרת מרכז קהילה ערבה, יצרה אילנית קומפוזיציה אבסטרקטית מצמר כבשים שהגיע מירדן. צבע צהבהב הופק מקליפת רימון, גוון אדמדם מענפי ועלי אקליפטוס. עלים שונים של קיקיון, זית, פקאן תות ועוד, פוזרו על הצמר הלבוד גולגלו, נקשרו ובושלו, בטמפרטורה מדוייקת. "יש משהו בנשים שיוצרות יחדיו שהמילים כבר לא חשובות, הידיים "מדברות"

Peace, 2019

Ilanit Bronstein (born 1973)

Sheep wool; wet felting and eco print

The Bless Your Hands project brings Jordanian and Israeli artists to create side by side, sponsored by the Israeli Ministry of Regional Cooperation and operating within the Arava Centre. As part of this project, llanit created an abstract composition using sheep wool from Jordan. The yellow shade was produced from pomegranate peels, and the red shade from eucalyptus branches and leaves. Different leaves from the castor oil plant (Ricinus), olive, pecan, mulberry, and more, were spread across the felted wool, rolled, tied, and boiled at a precise temperature. "There is something about women who create together—the words are no longer important; the hands 'speak' and the eyes explain," llanit describes

הליכת בוקר במדבר, 2021

נחמה חרך (נ. 1977)

חומר ממוחזר, טרקוטה, אפור ולבן; אובניים וגלזורה מט בגוון טבעי.

״בהליכת הבוקר אני מבקשת כל יום מחדש שכל היופי הזה שמקיף אותי יחלחל לתוכי ויצא ממני דרך היצירה שלי בחומר״. מראה קירות הצוקים של נחל עשוש בו נחמה חרך צועדת כל יום היו ההשראה לסדרת כלים זו. פסים אופקיים שכבתיים של גווני אדמה מקיפים אותם בתנועה סיבובית. גושי חומר בגוונים שונים הונחו זה על גבי זה, וחוברו על ידי תנועת האובניים באופן רנדומלי המדמה הזחה, הסעה ובלייה של אדמת סחף. זהו ביטוי רגשי במלאכת קראפט ביד אומן בה כל יצירה היא אחת ויחידה והתוצאה אינה חזויה מראש.

Morning walk in the desert, 2021

Nehama Harach (born 1977)

Recycled clay, terracotta, grey and white; wheel-throwing and matte, natural shade glaze.

"On my morning walk, I ask each day anew that all of this beauty surrounding me will penetrate my being and then emanate from me through my work via the materials." The cliffsides of Nahal Ashosh, where Nehama Harach takes her daily walk, are the inspiration for this set of pottery. Horizontal layered lines of earth tones embrace them in a circular movement. Blocks of clay in varying shades were placed atop each other and connected by the movement of the potter's wheel in a random pattern that mimics the shifting, convection, and erosion of sediment. This is an emotional expression of craftwork by an artist, where each piece is unique and the result is unpredictable.

2006 כסא,

(1971 .1) נעמי אלברט

אגוז אפריקאי; ניסור ושיוף שילוב של עבודה במכונות וידני, גימור בשמן ודונג דבורים.

מידותיו הייחודיות של הכסא נועדו לאפשר ישיבה בתנוחת מדיטציה מסוימת. עבודת הנגרות של נעמי מאופיינת בחשיפת הפיתול הטבעי של העץ, מתוך קורות העץ הישרות.

Chair, 2006

Nomi Albert (born 1971)

African nut wood; sawing and sanding, combination of hand and machine work, finishing with oil and beeswax.

The unique measurements of the chair are meant to enable sitting in a certain meditative position. Nomi's carpentry work is characterized by her showcasing of the natural twists of the wood, brought out of the straight-angled wood boards.

שנהב, 2014

Ivory, 2014

תומר הוגן (נ. 1974)

Tomer Hogen (born 1974)

ענף שיטה סלילנית; גילוף ושיוף ידניים.

Branch from an Acacia tortilis; carved and sanded by hand.

שיטוט, איסוף וזיהוי הובילו ליצירת פסל מינימליסטי זה אשר נולד ברגע בו פגש הענף את האומן והדהד עם זיכרון ילדות של חת פיל שהובא מאפריקה. Wandering, collecting and identifying led to the creation of this minimalist sculpture, which was born the moment that the branch met the artist and touched upon a childhood memory of an elephant tusk from Africa.

הנסיך הקטן, 2018

תומר הוגן (נ. 1974)

חומרים מקומיים, שורש ואבן מקומית; חשיפה, שיוף והדבקה.

״כשהרמתי את השורש כבר ידעתי מה הוא יהיה״, מסביר תומר הוגן את רגע היצירה. מונע משיטוט במדבר בעיניים של מגלה עולם בים של דימויים והקשרים, שם גילוי משיק לבריאה.

The Little Prince, 2018

Tomer Hogen (born 1974)

Local materials, local root and stone; stripping, sanding, and attaching.

"When I picked up the root, I already knew what it was going to be," Tomer Hogen explains the moment that the creation was born. Motivated by a stroll in the desert with the eyes of one prepared to reveal the hidden, in a sea of imagery and contexts, discovery meets creation.

קרבר, 2011

עומר דוידמן (1984 .])

חומר טראצו ונציאני, מלט, סיד ושבבי שיש; בניית תבנית העתק של המקור, יצקת בטון והנחת אבנים ידנית בדומה לפסיפס.

״מעולם בחיי לא נסעתי על סקייטבורד עד שקניתי לבני אחד מסוג Carver, מיד התאהבתי בגלישה עליו. כחיבור בין שתי אהבותיי– העבודה בטרצו איטלקי וגלישה בסקייטבורד –ייצרתי פסל בצורתו״. סיפר עומר דוידמן המתמחה בבניית משטחים בדוגמאות שונות בטכניקת הטרצו. הטרצו, שמקורו מונציה שבאיטליה, היה ריצוף הפנים הנפוץ ביותר בישראל החל משנות העשרים ועד לראשית שנות התשעים של המאה העשרים. בביתו של עומר ניתן לראות דוגמאות לרצפות קירות ורהיטים שעיצר ורוה.

Carver, 2021

Omer Davidman (born 1984)

Venetian terazzo, cement lime and marble chips; mold casting and manual stone laying.

"I never rode a skateboard in my life until I bought my son a Carver, and I immediately fell in love with riding it. As a connection between my two loves—working in Italian terrazzo and the skateboard—I created a sculpture in its shape," explained Omer Davidman, who specializes in building surfaces with various patterns in the terrazzo technique. Terrazzo origins are from Venice, Italy. It used to be a common interior flooring material in Israel from the 1920s to the early 1990s. In Omer's house you can see large scale examples of walls, floors, and furniture hand crafted in this technique.

2011, בנס צבאי מבטון,

עדי (1984 .1) **ועומר** (1. 1984 **דוידמן**

בטון; יציקה.

״עומר מצא את הפנס ברחוב בתל אביב והחליט שהוא רוצה להכין אותו ביציקת בטון. זו הייתה אחת היצירות הראשונות שלנו, ניסיון טכני של הכנת תבנית סיליקון עם שני חלקים״.

Military flashlight made of cement, 2011

Adi (born 1979) & Omer (born 1984) Davidman

Concrete; casting.

"Omer found the flashlight on a street in Tel Aviv and decided that he wanted to make it out of concrete casting. This was one of our first works, a technical attempt to prepare a silicon mold with two parts."

משרביה, 2011

עדי מילוא דוידמן (ו. 1979) **ועומר דוידמן** (ו. 1984)

בטוו עם סיבי זכוכית: יציקה

פירוש המילה שמקורה בערבית הוא – מקום לשתיה, עוד במאה

ה–14 היא שימשה כמזגן טבעי, הצללה, קירור והפרדה בין פנים לחוץ בעיקר כדי להסתיר את הנשים שבבית אך גם לאפשר להן לצפות החוצה. עדי ועומר דוידמן מסבירים; ״המשרביה שייצרנו עדינה כמו תחרה לכן ביציקה שלה אנו משתמשים בסיבי זכוכית שמחזקים אותה ומבחינתנו היא אלמנט אומנותי לקישוט הבית כמו תמונה בניגוד לתפיסה המקובלת שרגילים לראותה כחלק מקיר המרפסת." תהליך הייצור שלה מתחיל בעיצוב גרפי של הדוגמא ואחריו חיתוך אב טיפוס בלייזר, דרך בניית תבנית סיליקון רב פעמית ועד ליציקה הסופית של בטון מעורבב עם פיגמנטים וסיבי זכוכית התומכים בחוזק המבני של האריח הדק. אלמנט עיצובי המפגיש בין תרבויות.

Mashrabiya, 2011

Adi Milo Davidman (born 1979) & Omer Davidman (born 1984)

Cement with glass fibers; casting.

The word mashrabiya, which comes from Arabic, means a place to drink. As early as the 14th century, it was used as a natural air conditioner, for shade, cooling, and separating the inside from the outside (primarily to conceal the women in the house, but also to allow them to look outside). Adi and Omer Davidman explained: "The mashrabiya that we created is as delicate as lace, so in its casting, we use glass fibers to hold it together—we see it, as an artistic element for decorating the home, like a painting or a sculpture, as opposed to the common perspective that views it as part of a porch wall." The process of its creation begins with the graphic design of the sample, followed by cutting the prototype with a laser, building the multi-use silicon mould and, finally, the casting of the cement, mixed with pigments and glass fibers that support the structure of the thin tile: a design element that is also a cultural meeting point.

סלסלה, 2017

(ב. 1959) **ורדה בן ארי**

סנסני תמרים וחרוזי עץ; קליעה.

קליעה בחומר צמחי היא מהמלאכות הקדומות ביותר, הממצא המתוארך הקדום ביותר נמצא בפאיום במעלה מצריים לפני 10,000 שנים. סלסלה זו קלועה מסנסנים ממטעי הערבה התיכונה, בטכניקת קראפט מסורתית בשילוב חרוזים וידיות מעץ טבעי. ״עץ

התמר מלא ברכה ושימושים" מציינת ורדה בן ארי.

Basket, 2017

Varda Ben Ari (born 1959)

Date fronds and wooden beads; basket weaving.

Weaving with plant materials is one of the most ancient crafts, with the earliest artifact dating back 10,000 years to Faiyum, Egypt. This basket was woven out of palm fronds from orchards in the central Arava, using a traditional craft technique and incorporating beads. "The palm tree is full of blessings and uses," Varda Ben Ari notes.

לחברתי נעימה, 2020

נופר חיה גת (נ. 1987)

צבעי אקריליק על קנבס.

"נעימה ואני למדנו ביחד תואר שני בחינוך בבאר שבע, היא גרה בכפר בדואי לא מוכר, היא הנפש התאומה שלי, אחותי משבט אחר. בזכות נעימה הכרתי צורת חיים חדשה, נחשפתי למערכת ערכים ואמונות שונה לחלוטין. למדתי ממנה על נשים בחברה פטריארכלית, על עצמאות סודית וגלויה, על משפחתיות, קבלה והפרדה תרבותית וחברתית. נעימה אהובתי, עם החיג'ב שמסתיר, את הכוח, העוצמה הנשית, הפלפל שבאופי והעצמאות המחשבתית. אני רואה מתחתיו. אני רואה אותך נעימה דרך החיג׳אב", שיתפה נופר חיה גת.

Arab Lives Matter, 2020

Dedicated to my friend, Naima Al Zbeidi

Nophar Chaya Gat (born 1987)

Acrylic paint on canvas.

"Naima and I studied Education together for our Master's in Beer Sheva. She lives in an unrecognized Bedouin village, and she is my twin soul, a sister from another tribe. Thanks to Naima, I discovered a very different way of life from what I am used to, an entirely different system of values and beliefs. From her, I learned about women's life in a patriarchal society, about a secretive independence and a revealed one, about family life, and about cultural and social issues of acceptance and separation in the Israeli society. Naima, my love—hiding beneath the hijab, your strength and femininity, your spicy personality, and your beautiful free mind. I see it all. I see you, Naima, through the hijab," shared Nophar C. Gat.

2019 ,**Zen**

Zen, 2019

נופר חיה גת (נ. 1987)

Nophar Chaya Gat (born 1987)

צבעי אקריליק על קנבס.

Acrylic paint on canvas.

״מנסה לעמוד יציבה בין הגלים ששוטפים אותי בחיים, לא לתת לגלים לטלטל את נפשי. תמימות ונחישות, ביטוי לדרך ארוכת השנים לשלווה נפשית וקבלה של העולם הכאוטי מבלי להיכנע לטלטוליו״ שיחרה וורר חיה גח. "Trying to stand firm and not let the waves that wash over me in life rattle my soul. The girl's facial expression is meant to show her innocence and determination, as she continues her journey of many years in search of peace of mind and acceptance of this chaotic world, without submitting to its tremors," shared Nophar C. Gat

זמורות, גופי תאורה 2017

אנאל מוטולה (נ. 1985)

זמורות גפנים; שזירה.

זמוו וונ גפנים; שויו וו.

ביצירתה חוזרת אנאל מוטולה למלאכות קדומות מלפני העידן המתועש. ב"כרם נחל" שבעידן אותו מגדל בן זוגה, נחשפה האמנית לראשונה לענפי הגפן (הזמורות).פעמיים בשנה זומרים אותן בקיץ ובחורף. "תחילה לא התחברתי אל החומר, היה לי קשה לעבוד איתו, הרגשתי שהוא לא מציית לי ויש לו רצון משל עצמו הוא היה מחוספס גס ולא נעים בידיים, באותו החורף השתמשנו בזמורות שנאספו רק כחומר הסקה. באחד הביקורים בכרם הזמורות שוב משכו את תשומת ליבי וחזרתי אליהן, הפעם המגע הרגיש לי אחר והתחלתי לשזור אוחו".

Grapevines, lighting fixtures, 2017

Anael Motola (born 1985)

Grapevines; weaving.

In her work, Anael Motola revisits ancient crafts from before the industrial era. At Nahal Vineyard, which is cultivated by her partner, the artist was first exposed to grapevines. They are pruned twice a year, in summer and winter. "At first, I didn't connect with the material; it was difficult to work with—I felt that it was not listening to me and that it had a will of its own. It was rough, crude, and unpleasant in the hands. That winter, we used the grapevines that were collected only as firewood. During one of my visits to the vineyard, the grapevines attracted my attention once again, and I revisited them. This time, they felt different to me, and I started weaving with them."

2019 רועה ושתי עיזים,

(נ. 1963) **אנדרי חונטר**

מוטות ברזל 6 מ"מ; חיתוך, כיפוף, והלחמה בטמפרטורה גבוהה עד התכה.

בבסיס מקבץ פסלי המתכת של אנדרי חונטר נמצא געגוע אל החיות בחווה המשפחתית בה גדל בהולנד מחד ודיאלוג עם דמות הרועה הישראלי מאידך, שאלות של זהות ומקום. "כשסיימתי לפסל את העז הראשונה הולנדית היא נראתה לי בודדה אז יצרתי לידה את השנייה האפגאנית וכששתיהן עמדו זו ליד זו הרגשתי צורך לצרף להן רועה", מספר אנדרי אשר גם בארץ גידל שתי עיזים "צילי וגילי".

A Shepherd and Two Goats, 2019

Andre Gunter (born 1963)

6 mm metal rods; sawing, bending, and welding at a high temperature until melting.

At the foundation of the three metal sculptures by Andre Gunter is the longing for the vibrance of the family hobby farm where he grew up in the Netherlands, on the one hand—and a dialogue with the Israeli shepherd, on the other hand—questions of identity and location. "When I finished sculpting the first Dutch goat, it looked lonely to me, so I made the Afghani one next to it, and when both of them stood together, I felt the need to bring them a shepherd," Andre shared.

דג ועגל, 2009

אנדרי חונטר (נ. 1963)

אבנים וצינורות נחושת; חיתוך, כיפוף, קידוח והדבקה.

במבט חד מלא דמיון מזהה הפסל אנדרי חונטר את האובייקט עוד בצורתו הגולמית בשטח. ״האבן מדברת אלי ואני נותן לה חיים״ הוא מסביר. עם התערבות מועטה מבטאים הפסלים, תנועה, שפה, מבנה והבעה. צמד העבודות הן מהראשונות שיצר בארץ, מאבנים שאסף ברמת הנדיב שם עבד כמטפל בגינון.

Fish and Calf, 2009

Andre Gunter (born 1963)

Stone and copper pipes; cutting, bending, drilling, and gluing.

With a whimsical perspective, the sculptor Andre Gunter identifies the object while still in its raw form in nature. "The stone speaks to me and I give it life," he explains. With minimal intervention, his sculptures display movement, language, structure, and expression. The pair of sculptures are the first that he created in Israel, out of stones collected in Ramat Hanadiv, where he worked in garden therapy.

2018 ,**Hug Me**

דורון בנציוני (נ. 1961)

חבית מתכת, רדי-מייד; פיצוץ.

"אני רוצה שאנשים יחבקו את החבית וירגישו את הקרעים החדים.

ככה כואבת מלחמה, זה מתפוצץ מבפנים החוצה" מסביר פסל המתכת והתאורה דורון בנציוני. את החבית מצא בשטח, בערבה החיכווה ושאיחחו להציג אוחה דרוייוי האו״ח כדי שיזכרו מה מלחמות עושות, כאב שמחליד אך לא נעלם.

Hug Me, 2018

Doron Benzioni (born 1961)

Metal barrel, ready-made; explosion.

"I invite you to hug the barrel gently and feel the sharp tears. That is how painful war feels; it blows up from the inside out," explained metal and lighting sculptor Doron Benzioni. He found the barrel in the desert, at the central Arava, and he dreams of displaying it at the UN building, as a reminder of what wars cause: pain that rusts but never disappears.

ציון, 2018

Zion, 2018

דורון בנציוני (נ. 1961)

Doron Benzioni (born 1961)

מוט ברזל 6 מ"מ; הלחמה וחשמל.

6mm metal rod; welding and cutting.

פסל, איור במתכת, קווים רכים היוצרים מתאר של אריה. ״הקשר עם אנשים מניע את היצירה שלי״ מספר האמן עבודה זו נוצרה עבור אדם

Sculpture, three-dimensional illustration with curved metal lines that create the outline of a lion "Connections with people motivate my work," said the artist. This piece was created for a man named Zion. The symbol of Jerusalem,

ששמו ציון, האריה, כסמלה של ירושלים, נראה לדורון תואם את שמו של ציון, "ארץ ציון ירושלים". כך הוא יוצר בחשיבה אסוציאטיבית

seemed befitting of Zion's name, like the phrase, "The land

היוצאת אל הברזל הקשה שרוכך למתנה סימבולית עבור חבר.

of Zion, Jerusalem."

רקמה על עץ לבוד, 2018

גלי קליין (נ. 1975)

חוטי רקמה מצופים שעווה, עץ לבוד; ניסור, קדיחה ורקמה.

ריבועי עץ לבוד מחוררים לדוגמא מעגלית, חוט שעווה שזור בתוכם וביניהם בדיוק רב. גלי קליין, נגרית במקצועה משלבת בעבודה זו מלאכות אשר נתפסו בעבר בסטראוטיפיות מגדרית כנשיות או גבריות. "אני לומדת איך כל תך מתנהג על עץ. לא כולם מתאימים" מסבירה היוצרת את תהליך החקר שהיא עושה בסטודיו. המפגש בין הטכניקות מזכיר לנו שגבולות ותפיסות ניתנים לפירוק והרכבה מחדש.

Embroidery on Veneer, 2018

Gali Klein (born 1975)

Embroidery threads coated in wax, plywood; sawing, drilling, and embroidery.

Squares of plywood are drilled in a circular pattern, with wax strands incorporated between them with great precision. Gali Klein, a professional carpenter, integrates crafts in this piece that were historically stereotypically perceived as masculine or feminine. "I learn how each stitch behaves on wood—each responds differently to it." The artist explained the research process she underwent at the studio. The encounter between the techniques can remind us that limits and perceptions can be broken down and reassembled.

2018 , Rainbow

לולה קדם (נ. 1968)

אבני חן, פנינים, טורקיז, קורל אדום, לאפיס לזולי, אמטיסט, ג'ייד ירוק, אגת וחוט מצופה שעווה.

שרשרת חרוזים סימטרית, עשויה אבנים בגדלים שונים ובצבעי הקשת. את החרוזים מייבאת לולה בעיקר מהמזרח הרחוק ואת ההשחלה היא עושה בעצמה על חוט שעווה. המחרוזת יורדת בסימטריות מהצוואר לאורך הבטן ומסתיימת בחרוז מודגש ממנו יוצא המשך משוחרר. היא עוצבה בהשפעת שרשרת Mala הודית בודהיסטית המשמשת כמעין מדריך לחזרה על מנטרה או תפילה. מגע בחרוזים עוזר לעונד/ת נד אותה להיות יותר מודע/ת לחושים ולרגע וכך לחוות את העולם ביותר מלאות. לולה קדם מתארת את התכשיט "כאביזר אנרגטי בו היופי נובע מחומריות האבנים השונות אשר נאספו בעולם, האיזון וההרמוניה צורנית".

Rainbow, 2018

Lola Kedem (born 1968)

Gems, pearls, turquoise, red coral, lapis lazuli, amethyst, green jade, agate and wax-coated yarn.

A symmetrical necklace of beads made of different sized stones in rainbow colours. Lola imports the beads mainly from the Far East, and beads them by hand on wax string. The necklace descends symmetrically from the neck down the chest, ending with an emphasized bead, from which the loose continuation continues to flow down. Its design was inspired by the Buddhist Mala necklace from India, which is used as a guide to repeat a mantra or prayer. Touching the beads helps the wearer be more aware of their senses and of the moment, and thereby experience the world more fully. Lola Kedem described the piece as "an energetic tool in which the beauty emanates from the materiality of the different stones collected around the world, the balance, and the formative harmony."

ללא כותרת, 2008

טינקר שיראי (נ. 1977)

דיו אקרילי, צבעי עפרון, ואקריליק; טכניקה מעורבת על עץ לבוד ממוחזר.

"גלגול תוך כדי חיים, השלת העבר לטובת הולדת העתיד, כאשר ההווה הוא ההשתנות עצמה" טינקר שיראי.

Untitled, 2008

Tinker Shiray (born 1977)

Acrylic ink, colored pencils, and acrylic; mixed technique on recycled veneer.

"Rolling through life, shedding the past in favour of the future, while the present is the change itself"

- Tinker Shiray.

2018 דיור לא מוגן,

טינקר שיראי (נ. 1977)

דיו אקרילי שחור; תנועת מכחול מהירה על קנבס.

״בקשתי להשתמש במיעוט צבע כיוון שרוויתי מציור של כמה חודשים בו עבדתי עם צבע שמן צבעוני. העבודה הפתיעה אותי מאד כיוון שמצב רוחי היה ממש מרומם. הטכניקה הייתה לצייר ללא מחשבה ובמהירות והתוצאה הראתה לי תמונת מצב פנימית מורכבת מאד ותורפתית.״ טינקר שיראי.

Unsheltered Living, 2018

Tinker Shiray (born 1977)

Black acrylic ink; quick brushstrokes on canvas.

"I wanted to use only black colour in this work because I felt saturated after painting with colourful oil paint for few months. I worked without planning, allowing my hand to move freely and quickly over the canvas. The outcome surprised me because I thought my mood was very good that day, but the images that appeared displayed a complex, weakened inner state of being." - Tinker Shiray.

וואנגאכיסטית, 2015

טינקר שיראי (נ. 1977)

.MDF דיו אקרילי, צבעי עפרון, ואקריליק; טכניקה מעורבת על

״פורטרט, הכוח בא מתוך ההכרה, מושלמת כלא מושלמת״ טינקר שיראי.

Vangachystic, 2015

Tinker Shiray (born 1977)

Acrylic ink, coloured pencils, and acrylic; mixed technique on MDF.

"Portrait; strength comes from the recognition of perfection within imperfection" - Tinker Shiray.

כביש 90, 2018

(ב. 1978) **אביעד בר**

צילום רחפן, הדפסה נייר כרומו מט 350 גר'.

סדרת צילומים, בסערה הגדולה של מאי 2018 נסעתי על כביש 90 מאילת לצוקים. ניסיתי לברוח מהסערה שרדפה אותי במראה האחורית, אך כשהאור השתנה והיא איגפה אותי ממזרח... מצאתי עצמי רודף אחריה.״

Route 90, 2018

Aviad Bar (born 1978)

Photographed from a drone; printed on 350g matte chrome paper.

A series of photographs; "During the great storm of May 2018, I drove on Route 90 from Eilat to Zuqim. I tried to escape the storm that followed me in the rearview mirror, but when the light changed, and the storm flanked me from the east...I found myself chasing it."